

ΓΥΝΑΙΚΑ

*molto espressivo,
tempo libero*

corno

C

Fm

B^bm

pp

mp

p

pp

mf

C

C7

ppp

mp

mf

Fm

Fm[#]7

Fm7

Fm6

B^bm

p

ppp

f p

C7

pp

p

ppp

C7

χό- ρε- ψε πά- νω στο φτε- ρό του καρ- χα-

Fm

B^bm

ρί- α παι- ξε στον á- νε- μο τη

p

mf

B^bmBdim *a tempo*

C7

γλώσ-

σα

σου

και

πέρ- να

Αλ-

λού

σε

a tempo

p

mp

C7

Fm

Fm^{#7}

λέ-

γα-

νε

Γιου-

δήθ

ε-

δώ

Μα-

ρί-

α

mf

p

Fm7

Fm6

B^bm

Bdim

a tempo

Το φί- δι σκί- ζε- ται στο βρά- χο με τη

*mp**f**mp*

C7

Fine

σμέρνα

*a tempo**poco rit.*

Από παιδί βιαζόμουνα, μά τώρα πάω καλιά μου.
 Μιά τσιμινιέρα μέ δρισε στόν κόσμο καί σφυρίζει.
 Τό χέρι σου, πού χάιδεψε τά λιγοστά μαλλιά μου,
 γιά μιά στιγμή δάν μέ λύγισε, σήμερα δέ μέ δρίζει.

Τό μετζαρόλι ράγισε καί τό τεσσαροχάλι.
 Τήν τάθλα πάρε, τζόθενο, νά ξαναπάμε άρρόδο.
 Ποιός σκύλας γιός μᾶς μούτζωσε κι' έχουμε τέτοιο χάλι,
 πού γέροι καί μικρά παιδιά μᾶς πήραν στό κορόιδο;

Βαμμένη. Νά σέ φέγγει κόκκινο φανάρι.
 Γιομάτη φύκια καί ροδάνθη, άμφιβια Μοίρα.
 Καθάλαγες άσέλωτο μέ δίχως χαλινάρι,
 πρώτη φορά, σέ μιά σπηλιά, στήν 'Άλταμίρα.

Σαλτάρει δ γλάρος τό δελφίνι νά στραβώσει.
 Τί μέ κοιτάς; Θά σου θυμίσω έγω ποῦ μ' είδες.
 Στήν άμμο πάνω σ' είχα άνάστροφα ζαθώσει
 τή νύχτα πού θεμέλιωναν τίς Πυραμίδες.

Τό τεῖχος περπατήσαμε μαζί τό Σινικό.
 Κοντά σου ναῦτες άπ' τήν Οὔρ πρωτόσκαρο έθιδώναν.
 'Ανάμεσα σέ δλόγυμνα σπαθιά στό Γρανικό
 έχυνες λάδι στίς βαθιές πληγές του Μακεδόνα.

Πράσινο. 'Αφρός, θαλασσινό θαθύ καί θυσσινί.
 Γυμνή. Μονάχα ένα χρυσό στή μέση σου ζωστήρι.
 Τά μάτια σου τά χώριζαν έφτά 'Ισημερινοί
 μές του Giorgione τό άργαστήρι.

Πέτρα θά τούριξα καί δέ μέ θέλει τό ποτάμι.
 Τί σούφταιξα καί μέ ξυπνάς προτού νά φέξει.
 Στερνή νυχτιά του λιμανιού δέν πάει χαράμι.
 'Αμαρτωλός πού δέ χαρεῖ καί πού δέ φταιξει.

Βαμμένη. Νά σέ φέγγει φῶς άρρωστημένο.
 Διψάς χρυσάφι. Πάρε, ψάξε, μέτρα.
 'Εδω κοντά σου, χρόνια άσάλευτος νά μένω
 ως νά μου γίνεις Μοίρα, Θάνατος καί Πέτρα.